

Sygn. akt IV Ca 923/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 stycznia 2017 roku

Sąd Okręgowy w Płocku IV Wydział Cywilny-Odwoławczy

w składzie następującym:

Przewodnicząca - SSO Małgorzata Szeromska (spr.)

Sędziowie - SO Renata Wanecka

SO Katarzyna Mirek - Kwaśnicka

Protokolant: st. sekr. sądowy Katarzyna Gątarek

po rozpoznaniu 26 stycznia 2017 r. w P.

sprawy z powództwa W. T.

przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Uslugowo-Handlowemu (...) LTD spółce z ograniczoną odpowiedzialnością, spółce komandytowej w P.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powoda

od wyroku Sądu Rejonowego w Żyrardowie z 18 kwietnia 2016 r.

sygn. akt I C 696/15

1. oddala apelację;

2. zasądza od W. T. na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno -Uslugowo - Handlowego (...) LTD spółki z ograniczoną odpowiedzialnością, spółki komandytowej w P. kwotę 2.400 (dwa tysiące czterysta) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego za II instancję.

Sygn. akt IV Ca 923/16

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Żyrardowie wyrokiem z 18 kwietnia 2016 r. oddalił powództwo W. T. skierowane przeciwko Przedsiębiorstwu Produkcyjno-Uslugowo-Handlowemu (...) LTD sp. z o.o. sp. komandytowa w P..

Istotne ustalenia faktyczne poczynione przez Sąd Rejonowy i stanowiące podstawę rozstrzygnięcia były następujące:

W. T. prowadzi działalność polegającą na handlu artykułami hydraulicznymi. Przedsiębiorstwo Produkcyjno-Uslugowo-Handlowe (...) LTD Sp. z o.o. Sp. K. w P. produkuje grzejniki oraz prowadzi sprzedaż innych artykułów hydraulicznych. Powód i pozwany pozostawali przez kilka lat w stosunkach współpracy handlowej. Powód działalność gospodarczą prowadzi wspólnie z żoną M. T.. Pozwany dokonywał płatności wykonawcom reklam za reklamy zamawiane przez powoda na których znajdowały się produkty pozwanego i dane kontaktowe powoda, ewentualnie zwracał powodowi kwoty, które on wykladał na zamówienie reklam. W roku 2013 ww. podmioty gospodarcze

obowiązywała umowa o współpracy handlowej nr (...). Określała ona rabaty przysługujące powodowi, terminy wykonania dostaw oraz terminy płatności. W. T. miał problemy z terminowymi płatnościami za towar kupowany u pozwanego. Wtedy pozwany wstrzymywał kolejne dostawy zamówionego towaru do czasu uzyskania płatności za wcześniejsze dostawy. Tak też się miało z zamówionymi przez powoda w dniu 23.05.2013 r. rurami miedzianymi. Pozwany po uregulowaniu zaległości dostarczył je w dniu 12.06.2013 r. Powód towar odebrał. Pozwany wystawił fakturę numer (...) na kwotę 17688,63 zł. Fakturę opłaciła M. T. w dniu 24.09.2013 r. oraz 03.10.2013 r. W. T. zamówił w październiku i grudniu 2013 r. u pozwanego grzejniki aluminiowe. Pozwany wystawił faktur numer (...) z dnia 31.10.2013 r. i (...) z dnia 05.12.2013 r., których powód nie opłacił. W. T. pismem z dnia 12.04.2014 r. proponował rozliczenie zadłużenia wynikającego z ww. faktur poprzez zwrot towarów np. rury miedzianej. W dniu 14.05.2014 r. zwrócił się ponownie do pozwanego proponując „w rozliczeniu należności zwrot towaru np. rury miedzianej”. W dniu 14.05.2014 r. pozwany złożył do Sądu Rejonowego Poznań Stare Miasto w P. pozew przeciwko powodowi o zapłatę kwoty 25817,64 zł na podstawie nieopłaconych przez W. T. faktur numer (...) z dnia 31.10.2013r. i (...) z dnia 05.12.2013 r. za dostawę grzejników aluminiowych. Od wydanego w dniu 26.08.2014 r. nakazu zapłaty W. T. wniósł sprzeciw. W dniu 27.03.2015 r. Sąd Rejonowy Poznań Stare Miasto w P. wydał w sprawie sygn. akt X GC 2661/14 wyrok w którym zasądził od W. T. na rzecz Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego (...) LTD Sp. z o.o. Sp. K. w P. kwotę. Na podstawie ww. tytułu wykonawczego oraz wniosku egzekucyjnego z dnia 15.06.2015 r. pozwany wszczął postępowanie egzekucyjne prowadzone przez A. K. Komornika przy Sądzie Rejonowym w Żyrardowie w sprawie Km 1142/15. W. T. nie składał oświadczenia o dokonaniu potrącenia wierzytelności przysługujących mu względem Przedsiębiorstwa Produkcyjno-Usługowo-Handlowego (...) LTD Sp. z o.o. Sp. K. w P..

W ocenie Sądu Rejonowego podstawą powództwa z art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. może być potrącenie, pomimo że powód mógł zgłosić zarzut potrącenia w postępowaniu rozpoznawczym, bowiem przepisy prawa nie ograniczają dłużnika w rozporządzaniu swoją wierzytelnością w stosunku do wierzyciela. W konsekwencji może on zgłosić zarzut potrącenia w każdym czasie. Oświadczenie dłużnika o potrąceniu wierzytelności objętej prawomocnym orzeczeniem sądowym, z wierzytelności objętej innym orzeczeniem sądowym, złożone po zamknięciu rozprawy w postępowaniu, w którym je wydano, lub po powstaniu tytułu wykonawczego, stanowi zdarzenie, o którym mowa w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. Powód winien zatem udowodnić, że dokonał skutecznego potrącenia względem pozwanego. W niniejszej sprawie powód przyznał, że takiego oświadczenia nie złożył. Postępowanie dowodowe wykazało, że okoliczności faktyczne przywoływane w tym zakresie przez powoda, nie uzasadniały także złożenie takiego oświadczenia. Powód nie udowodnił także, że przysługiwała mu jakakolwiek wierzytelność względem pozwanego w związku z działaniami reklamowymi jakie podejmował odnośnie produktów pozwanego.

Apelację od tego orzeczenia złożył powód, zaskarżając wyrok w całości i zarzucając mu nieprawidłowe ustalenie stanu faktycznego oraz nieprawidłową ocenę dowodów. Apelujący wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył:

Apelacja jest niezasadna.

Sąd Okręgowy podziela ocenę prawną dokonaną przez Sąd I instancji, że dopuszczalne jest oparcie powództwa przeciwegzekucyjnego na zarzucie potrącenia. Jednakże zasadność takiego powództwa uzależniona jest od spełnienia przesłanek związanych ze skutecznym dokonaniem potrącenia.

Zgodnie z treścią art. 499 i art. 498 § 2 k.c. potrącenia dokonuje się przez złożenie oświadczenia drugiej stronie, a obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Złożenie takiego oświadczenia musi być jednoznaczne i wymaga ono wyraźnego wskazania na konkretną wysokość wierzytelności przedstawianej do potrącenia. Powód oświadczenia o potrąceniu spełniającego przesłanki z art. 499 k.c. nie złożył. Wprawdzie nie wymaga ono szczególnej formy i może zostać złożone np. w pozwie, to jednak do wywołania skutku potrącenia nieodzowne jest skonkretyzowanie wierzytelności potrącającego, a więc m.in. określenie kwoty pieniężnej, w jakiej ta wierzytelność się wyraża (por. wyrok SN z dnia 30 maja 1968 r., II PR 202/68; wyrok SN z dnia 4 lutego 2000 r., II CKN 730/98; wyrok SN z dnia 27 sierpnia 1970 r., II CR 377/70). Sąd Najwyższy w wyroku z 6 października

2006 r. w sprawie V CSK 198/06 stwierdził: Brak skonkretyzowania wierzytelności przedstawionej do potrącenia stanowi wystarczającą przesłankę dyskwalifikacji podniesionego zarzutu potrącenia bez potrzeby analizowania, czy wierzytelność ta została wykazana w sposób przewidziany w art. 493 § 3 KPC. Udowodnienie istnienia wierzytelności bez jej dostatecznego zindywidualizowania w ogóle nie wchodzi w rachubę.

Powód oświadczenie o potrąceniu zawarł w pozwie, nie skonkretyzował jednak dostatecznie wierzytelności. Wskazał, że chodzi o należność za rury miedziane w wysokości 17.688,63 zł oraz należność za reklamę w wysokości około 13.000 zł. O ile należność za rury miedziane została skonkretyzowana co do wysokości, spełnia zatem formalne przesłanki art. 499 k.c., to jednak pozostała część wskazanej do potrącenia wierzytelności nie została prawidłowo określona co do wysokości, wykluczone jest bowiem posługiwanie się określeniem „ok.”, co oznacza skrót słowa „około”. Nie jest to bowiem precyzyjne wskazanie kwoty wierzytelności, kwota ta nie może być wskazana w przybliżeniu, zatem tak wskazana należność nie nadaje się do potrącenia.

Trafnie Sąd I instancji ocenił za niewiarygodne twierdzenia, że towar w postaci rur miedzianych został przyjęty „z grzeczności”, a faktura opłacona przez pomyłkę. Stanowisko swoje Sąd Rejonowy uzasadnił szczegółowo i dokładnie i ocenę tę Sąd Okręgowy podzielił i aprobuje. Tym samym uznać należy, że powód nie udowodnił istnienia wierzytelności z tego tytułu, zatem nie mógł jej przedstawić do potrącenia.

Druga wierzytelność, według twierdzeń powoda z tytułu należności za reklamę, jako nie skonkretyzowana co do wysokości również nie mogła być potrącona. W tej sytuacji niezasadne było żądanie przesłuchania na te okoliczności świadków, trafnie Sąd I instancji nie przeprowadził tego dowodu, zatem ten zarzut apelacji uznać należy za chybiony.

Z powyższych przyczyn Sąd Okręgowy oddalił apelację jako niezasadną na podstawie art. 385 k.p.c. O kosztach procesu za II instancję Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu.